

MOLAT JUČER I DANAS

- I.
Sa svih strana okružuje te more sinje,
od sedmog stoljeća povijest te spominje.
Staro nisto ribara i težaka,
za opstanak borio se od postanka.
- II.
Od latinske riči Mellatus (medeni), ime si
dobio,
kroz povijest mnogo tragova ostavio.
Pred tisuću godina o tebi je pisano,
među prvima potegačama ribu lovio.
- III.
U petnaesto stoljeću crkvu si sagradio,
od šestnaestog preko sto gljagoljaša dao.
U sedamnaestom pučkog kralja si birao,
na Trznu uz vatru, jelo i piće, kolo se igralo.
- IV.
Budan stojiš na pučini mora,
da čuvaš slobodu vičitih snova.
Posjed si bio mnogih gospodara,
godine 1937 kmetstva se slobadjaš.
- V.
Turci i gusari u selo su upadali,
trideset mještana na Fuste(Galije) Turci su
odveli.
Po mnogim morima kao robovi im veslali,
i nikad više nisu se vratili.
- VI.
U drugom svijetskom ratu okupiran si bio,
Talijanski te okupator u logor pretvorio.
U logoru smrti mnoge žrtve su pale,
na brdu Hrica za uvijek ostale.
- VII.
Protiv agresora 1941 ustao si prvi,
za slobodu prolio mnogo krvi.
Učinio si to i 1991,
u obrani od Jugo-agresije.

VIII.
Ponosan plutaš na pučini mora,
da čuvaš korijene svojih pradjedova.
Oj pitomi otočiću moj mali,
samo starci na tebi su ostali.

IX.
Nima više dice ni dičjeg plača,
mladića ni mladih udovača.
Godinama vinčanja već nima,
konfeta od ružolja ni dičjeg veselja.

X.
Nima više Leuta ni trate,
ni mladića iz portulate.
Nema više gange ispod Kaštela,
ni pisama iz Molatskog polja.

XI.
Nima više motike ni capuna,
ni nadnica za zaradu kuna.
Svi mladi otišli iz mista,
u škole i zanate tražiti posla.

XII.
Starci nam postupno izumiru,
furešti nam terene kupuju.
Prezimana se gase i nestaju,
došljaci u mistu se upisuju.

XIII.
Molatsko polje veliko je bilo,
danas se u šumu i trn pretvorilo.
Nema više žita, cicvarde ni graha,
koja su nekada hranila siromaha.

XIV.
Dugo i široko polje je bilo,
pogledom sa Varška svih bi zadivilo,
Na Varšku su se mladi sastajali,
uz pisme s divojkama se zabavljali.

XV.
U jematvama veselo je bilo,
čitavo bi selo u polje krenulo.
Bili su to nezaboravni dani,
kad su se veselili mladi i stari.

XVI.
Grožje se je u polju mastilo,
u misima tovarima doma nosilo.
U konobama su se punile bačve,
na stotine bari bogate jematve.

XVII.
Molatsko vino ni baš jako bilo,
u Molatu 1953 i predsjednik Tito ga je
pio.
Bila su to malo sladka vina,
pravljena o ružice i maraskina.

XVIII.
Danas su druga vrmena došla,
a zaboravili ona koja su prošla.
I govor Molajski smo zaboravili,
što su nam djedovi od baštine ostavili.

XIX.
Umirovljenici koji su u selu ostali,
uz kavu na Trznu građani postali.
Sve moguće kroz čakule pretresu,
zadovoljni, dojmove kući ponesu.

XX.
Vikendom iz Zadra mladi navrate,
da uz čakule zaigraju na karte.
Nema više šetnji ni plesa,
već sve više drogiranog stresa.

XXI.
Sve što je od tradicije ostalo,
je povorka karnevala i masket bala.
Tastamenat kojeg Krnjo ostavi,
svakog pomalo kritikom zahvati.

XXII.
Trzno nam je centar svita,
skupljalište kraj ognjišta.
Na njemu se svi sastaju,
da uz kavu pročakulaju.

XXIII.
Običaji to su stari,
još od pradjedova su ostali.
Na njemu se uvijek tancalo,
pivalo i kolo igralo.

XXIV.
Kibici češće u kafić navrate,
da gledaju kako se igraju karte.
Kurjuzni vole prebaciti na greške,
pa do galame dolazi češće.

XXV.
Rivu su nam lipu napravili,
uzduž rive svitla postavili.
Ona nam je šetnica postala,
na čistom zraku vitra maestrala.

XXVI.
Borovi, murve i bagremi tvoji,
čine te lipim i pitomim.
Pješčane plaže i uvale tvoje,
stvorene za odmor i mirno opuštanje.

XXVII.
Modro more i zalazak sunca,
očarava nautičare, turiste i goste.
U uvalama jahtaši dugo ostaju,
da se u bistrom moru odgušta okupajo.

XXVIII.
Biseri mora pusti ste ostali,
mještanima tešku brigu zadali.
Krajnje je vrijeme, da se nešto napravi,
kako bi ljudi na otoku opstali.

XXIX.
Moj Molate u srcu te nosim,
s tobom se od uvijek ponosim.
Neka ti budućnost vridnosti vrati,
na ponos onih koji će opstati.

Josip Bašić- Bepo